

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 5. Damnatus Eques Auratus ad mortem, prouocat ad Iudicem supremum, & post se trahit damnatoren.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](#)

valere, iussit illum, se sequi, atq; intra sextum mensem, ante diuinum tribunal, comparere, vt inhumanitatis tantæ rationem redderet. Audijt Deus vocantem; & condicto tempore, Ligus diem iudiciūmq; suum, obijt. Scilicet neque in hostem est Lemnia manu sœuiendum; qui etiam victus ab homine, vt homo, est tractandus.

§. V.

Damnatus Eques Auratus ad mortem, provocat ad Iudicem supremum, & post se trahit damnatorem.

Addo & tertium Duce. Nam auctor est Ioannes Pauli, Rudolphū Austriæ Principem, Equitem Auratum damnasse vt culleo insutus mergeretur; Equitem autem, conspecto Duce, exclamasse: *Dux Rudolphe, ad tremendum Dei tribunal, intra annum, te voco:* cui ille, cum sarcasmo, irridens responderit: *Bene, præito; ego tūm adero.* Vertente anno, Dux in febrim incidens appellationis recordatus, seruos affatus dixit: *Tempus mortis mea instat, & ad iudicium eundum.* Dixit. & vixit. ostenditque, in hac curia, etiam sine vadimonio, non irritam esse vadationem.

I 5 §. VI.